

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۱
کشاورزی

فهرست مندرجات

از بند	هدف
۱	دامنه کاربرد
۵	تعاریف
۵	تعاریف مربوط به کشاورزی
۸	تعاریف عمومی
۱۰	شناخت و اندازه‌گیری
۲۶	سودها و زیانها
۳۰	ناتوانی در اندازه‌گیری ارزش منصفانه به گونه‌ای قابل اتکا
۳۴	کمکهای بلاعوض دولت
۴۰	افشا
۴۰	عمومی
۵۴	سایر موارد افشا برای داراییهای زیستی هنگامی که ارزش منصفانه به گونه‌ای قابل اتکا قابل اندازه‌گیری است
۵۷	کمهای بلاعوض دولت
۵۸	تاریخ اجرا و گذار

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۱ کشاورزی هدف

هدف این استاندارد، تجویز نحوه عمل حسابداری و موارد افشای مربوط به فعالیت کشاورزی است.

دامنه کاربرد

۱. این استاندارد باید در حسابداری موارد زیر، در صورتی که به فعالیت کشاورزی مربوط باشند، بکار گرفته شود:
 - الف. داراییهای زیستی، به استثنای گیاهان مولد؛
 - ب. تولیدات کشاورزی در زمان برداشت؛ و
 - پ. کمکهای بلاعوض دولت طبق بندهای ۳۴ و ۳۵.
۲. این استاندارد برای موارد زیر کاربرد ندارد:
 - الف. زمین مربوط به فعالیت کشاورزی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۶ املاک، ماشین‌آلات و تجهیزات و استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۰ سرمایه‌گذاری در املاک مراجعه شود)؛
 - ب. گیاهان مولد مرتبط با فعالیت کشاورزی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۶ مراجعه شود). با این وجود، برای تولیدات مربوط به آن گیاهان مولد، این استاندارد بکار گرفته می‌شود.
 - پ. کمکهای بلاعوض دولت در ارتباط با داراییهای مولد (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۰ حسابداری کمکهای بلاعوض دولت و افشای کمکهای دولت مراجعه شود).
 - ت. داراییهای نامشهود مربوط به فعالیت کشاورزی (به استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۸ داراییهای نامشهود مراجعه شود).
 - ث. داراییهای حق استفاده ناشی از اجازه زمین مرتبط با فعالیت کشاورزی (به استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶ اجازه‌ها مراجعه شود).
۳. این استاندارد، برای تولید کشاورزی، که محصول برداشت‌شده از داراییهای زیستی واحد تجاری است، در زمان برداشت بکار گرفته می‌شود. پس از آن، استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲ موجودیها یا سایر استانداردهای مربوط کاربرد دارد. از این رو، در این استاندارد، فرآوری تولید کشاورزی پس از برداشت مطرح نمی‌شود؛ برای مثال، فرآوری انگور برای تبدیل به سرکه توسط تولیدکننده سرکه که خود پرورش‌دهنده انگور است، مشمول این استاندارد نمی‌باشد. با وجود اینکه این فرآوری بطور منطقی و طبیعی ادامه فعالیت کشاورزی است و رویدادهایی که واقع می‌شود، شباهتهایی به دگردیسی زیستی دارد، اما در این استاندارد، این نوع فرآوری در تعریف فعالیت کشاورزی قرار نمی‌گیرد.
۴. جدول زیر، مثالهایی از داراییهای زیستی، تولید کشاورزی و محصولات حاصل از فرآوری پس از برداشت را ارائه می‌کند:

داراییهای زیستی	تولید کشاورزی	محصولات حاصل از فرآوری پس از برداشت
گوسفند	پشم	نخ، فرش
درختان در مزارع الوار	درختان بریده‌شده	هیزم، الوار
گله شیرده	شیر	پنیر
گوساله	حیوان ذبح‌شده	سوسیس، ژامبون دودی
گیاه پنبه	پنبه برداشت‌شده	نخ، لباس
نیشکر	نیشکر برداشت‌شده	شکر
گیاه تنباکو	برگهای چیده‌شده	تونون
بوته چای	برگهای چیده‌شده	چای
درخت انگور	انگور چیده‌شده	سرکه
درختان میوه	میوه چیده‌شده	کمپوت میوه
نخلهای روغنی	میوه چیده‌شده	روغن نخل
درختان کائوچو	شیره برداشت‌شده	محصولات کائوچویی
برخی گیاهان، برای مثال، بوته‌های چای، درختان انگور، نخلهای روغنی و درختان کائوچو، اغلب تعریف گیاهان مولد را احراز می‌کنند و در دامنه کاربرد استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۶ قرار می‌گیرند. با این وجود، تولید در حال رشد مربوط به این گیاهان مولد، برای مثال، برگهای چای، انگور، میوه نخل روغنی و شیره، در دامنه کاربرد استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۱ قرار می‌گیرد.		

تعاریف

تعاریف مربوط به کشاورزی

۵. در این استاندارد، اصطلاحات زیر با معانی مشخص زیر بکار رفته است:

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۱ کشاورزی

فعالیت کشاورزی مدیریت واحد تجاری بر دگردیسی زیستی و برداشت داراییهای زیستی برای فروش یا تبدیل به تولیدات کشاورزی یا داراییهای زیستی دیگر است.

تولید کشاورزی محصول برداشت شده از داراییهای زیستی واحد تجاری است.

گیاه مولد گیاه زنده‌ای است که:

الف. به منظور تولید یا تأمین محصول کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گیرد؛

ب. انتظار می‌رود برای چندین دوره، محصول تولید کند؛ و

پ. فروش آن به عنوان تولید کشاورزی، بعید به نظر می‌رسد به استثنای فروش زائدات جانبی.

دارایی زیستی عبارت است از حیوان یا گیاه زنده.

دگردیسی زیستی شامل فرایند رشد، تحلیل، تولید و تولید مثل است که موجب تغییرات کیفی یا کمی در دارایی زیستی می‌شود.

مخارج فروش مخارج اضافی به غیر از مخارج مالی و مالیات بر درآمد است که بطور مستقیم به واگذاری دارایی قابل انتساب می‌باشد.

گروه داراییهای زیستی عبارت است از مجموعه‌ای از حیوانات یا گیاهان زنده مشابه.

برداشت عبارت است از جداسازی تولید کشاورزی از دارایی زیستی یا پایان دادن به فرایند زندگی دارایی زیستی.

موارد زیر گیاهان مولد به شمار نمی‌روند:

الف. گیاهان کاشته‌شده‌ای که به عنوان تولید کشاورزی برداشت می‌شوند (برای مثال، درختان پرورش یافته برای استفاده به صورت الوار)؛

ب. گیاهان کاشته شده برای تولید محصول کشاورزی در صورتی که این احتمال وجود داشته باشد که واحد تجاری گیاه کاشته شده را به عنوان تولید کشاورزی برداشت کند و بفروشد، به استثنای فروش زائدات جانبی (برای مثال، درختهایی که

برای برداشت میوه و الوار کاشته می‌شود)؛ و

پ. محصولات یک‌ساله (برای مثال، ذرت و گندم).

از زمانی که گیاهان مولد برای تولید محصول مورد استفاده قرار نمی‌گیرند، ممکن است بریده شوند و به عنوان زائدات به فروش برسند؛ برای مثال، جهت استفاده به عنوان هیزم. این نوع فروش زائدات جانبی، مانع احراز تعریف گیاه مولد توسط این گیاهان نمی‌شود.

تولید در حال رشد مربوط به گیاهان مولد، دارایی زیستی است.

فعالیت کشاورزی دامنه متوعی از فعالیتها را شامل می‌شود: برای مثال، پرورش دام، جنگلداری، کاشت گیاهان یک‌ساله یا چندساله، باغداری و زراعت، پرورش گل و پرورش آبزیان (از جمله تولید ماهی). برخی ویژگیهای مشترک، در این فعالیتهای متوع وجود دارد:

الف. قابلیت تغییر. حیوانات و گیاهان زنده قابلیت دگردیسی زیستی دارند؛

ب. مدیریت تغییر. مدیریت، دگردیسی زیستی را از طریق ارتقای شرایط لازم برای وقوع فرایند یا حداقل تثبیت شرایط، تسهیل می‌کند (برای مثال، میزان مواد مغذی، رطوبت، دما، باروری و نور). چنین مدیریتی، فعالیت کشاورزی را از سایر فعالیتهای متمایز می‌کند.

برای مثال، برداشت از منابعی که مدیریت نمی‌شود (مانند ماهیگیری در دریا و قطع درختان جنگل) فعالیت کشاورزی نیست؛ و

پ. اندازه‌گیری تغییر. تغییر در کیفیت (برای مثال، اصلاح نژاد، درجه غلظت، رسیده بودن، پوشش چربی، میزان پروتئین و مقاومت بافتی) یا کمیت (برای مثال، تولید مثل، وزن، ابعاد حجمی، طول یا قطر لیاف و تعداد جوانه‌ها) ناشی از دگردیسی

زیستی یا برداشت، به عنوان اقدام معمول مدیریت، اندازه‌گیری و نظارت می‌شود.

دگردیسی زیستی، منجر به انواع نتایج زیر می‌شود:

الف. تغییرات در دارایی از طریق (۱) رشد (افزایش کمیت یا بهبود کیفیت حیوان یا گیاه)، (۲) تحلیل (کاهش در کمیت یا افت

کیفیت حیوان یا گیاه)، یا (۳) تولید مثل (ایجاد حیوانات یا گیاهان زنده دیگر)؛ یا

ب. تولید محصولات کشاورزی مانند صمغ، برگ چای، پشم و شیر.

تعاریف عمومی

۸. در این استاندارد، اصطلاحات زیر با معانی مشخص زیر بکار رفته است:

مبلغ دفتری مبلغی است که دارایی به آن مبلغ در صورت وضعیت مالی شناسایی می‌شود.

ارزش منصفانه قیمتی است که برای فروش یک دارایی یا انتقال یک بدهی در معامله‌ای متعارف بین فعالان بازار، در تاریخ اندازه‌گیری قابل دریافت یا قابل پرداخت خواهد بود. (به استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۳ اندازه‌گیری ارزش منصفانه مراجعه شود).

کمکهای بلاعوض دولت طبق تعریف مندرج در استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۰.

۹. [حذف شد]

شناخت و اندازه‌گیری

۱۰. واحد تجاری باید دارایی زیستی یا تولید کشاورزی را تنها زمانی شناسایی کند که:

الف. واحد تجاری دارایی را در نتیجه رویدادهای گذشته، کنترل کند؛

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۱ کشاورزی

- ب. جریان منافع اقتصادی آتی مربوط به دارایی به واحد تجاری محتمل باشد؛ و
پ. ارزش منصفانه یا بهای تمام شده دارایی به گونه‌ای قابل اتکا، قابل اندازه‌گیری باشد.
۱۱. در فعالیت کشاورزی، کنترل می‌تواند از طریق، برای مثال، مالکیت حقوقی گله و نشانه‌گذاری گله در زمان تحصیل، تولد یا از شیر گرفتن اثبات شود. منافع آتی بطور معمول با اندازه‌گیری ویژگیهای فیزیکی عمده ارزیابی می‌شود.
۱۲. دارایی زیستی باید در زمان شناخت اولیه و در پایان هر دوره گزارشگری، به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش اندازه‌گیری شود، به استثنای مورد مندرج در بند ۳۰ که در آن ارزش منصفانه به گونه‌ای قابل اتکا، قابل اندازه‌گیری نیست.
۱۳. تولید کشاورزی برداشت‌شده از داراییهای زیستی واحد تجاری باید در زمان برداشت به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش اندازه‌گیری شود. این رقم، هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲ موجودیها یا استاندارد قابل اجرای دیگر، معادل بهای تمام شده در آن تاریخ است.
۱۴. [حذف شد]
۱۵. اندازه‌گیری ارزش منصفانه یک دارایی زیستی یا تولید کشاورزی، با گروه‌بندی داراییهای زیستی یا تولید کشاورزی بر اساس ویژگیهای اصلی برای مثال، بر حسب سن یا کیفیت تسهیل می‌شود. واحد تجاری ویژگیهایی را انتخاب می‌کند که با ویژگیهای مورد استفاده در بازار به عنوان مبنای قیمت‌گذاری، مشابه باشد.
۱۶. واحدهای تجاری اغلب برای فروش داراییهای زیستی یا تولید کشاورزی در آینده، قراردادهایی منعقد می‌کنند. قیمتهای قرارداد، الزاماً در اندازه‌گیری ارزش منصفانه مربوط نمی‌باشد، زیرا ارزش منصفانه، شرایط جاری بازاری را منعکس می‌کند که خریداران و فروشندگان فعال بازار در آن شرایط معامله می‌کنند. در نتیجه، ارزش منصفانه یک دارایی زیستی یا تولید کشاورزی به دلیل وجود قرارداد تعدیل نمی‌شود. در برخی موارد، قرارداد فروش دارایی زیستی یا تولید کشاورزی، ممکن است طبق تعریف استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۷ ذخایر، بدهیهای احتمالی و داراییهای احتمالی، قراردادی زیانبار باشد. برای قراردادهای زیانبار، استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۷ کاربرد دارد.
- ۱۷ تا ۲۱. [حذف شد]
۲۲. واحد تجاری، هیچ‌گونه جریان نقدی بابت تأمین مالی داراییها، مالیات یا ایجاد دوباره داراییهای زیستی پس از برداشت (برای مثال، مخارج کاشت مجدد درختان در جنگل مصنوعی پس از برداشت) را در نظر نمی‌گیرد.
۲۳. [حذف شد]
۲۴. برخی مواقع، ممکن است بهای تمام شده، تقریبی از ارزش منصفانه باشد، به ویژه زمانی که:
الف. از زمان تحمل بهای تمام شده اولیه، دگرذیسی زیستی اندکی صورت گرفته باشد (برای مثال، برای نهال درختان میوه‌ای که قبل از پایان دوره گزارشگری کاشته شده‌اند یا برای احشامی که اخیراً تحصیل شده‌اند)؛ یا
ب. انتظار نرود تأثیر دگرذیسی زیستی بر قیمت، بااهمیت باشد (برای مثال، برای رشد اولیه در چرخه تولید ۳۰ ساله کاج).
۲۵. داراییهای زیستی اغلب بطور فیزیکی به زمین متصل هستند (برای مثال، درختان جنگل مصنوعی). ممکن است برای داراییهای زیستی متصل به زمین، بازار جداگانه وجود نداشته باشد، اما ممکن است برای داراییهای ترکیبی، شامل داراییهای زیستی، زمین و مستحقات زمین به صورت یک مجموعه، بازاری فعال وجود داشته باشد. واحد تجاری برای اندازه‌گیری داراییهای زیستی از اطلاعات مربوط به داراییهای ترکیبی استفاده می‌کند. برای مثال، ممکن است ارزش منصفانه زمین و مستحقات زمین از ارزش منصفانه داراییهای ترکیبی کسر شود تا ارزش منصفانه داراییهای زیستی به دست آید.
- سودها و زیانها**
۲۶. سود یا زیان حاصل از شناخت اولیه یک دارایی زیستی به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش و سود یا زیان حاصل از تغییر در ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش یک دارایی زیستی، باید در سود یا زیان دوره‌ای منظور گردد که در آن ایجاد می‌شود.
۲۷. ممکن است در زمان شناخت اولیه دارایی زیستی، زیان ایجاد شود، زیرا در تعیین ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش دارایی زیستی، مخارج فروش کسر می‌شود. ممکن است در زمان شناخت اولیه دارایی زیستی سود ایجاد شود، مانند زمانی که گوساله متولد می‌شود.
۲۸. سود یا زیان حاصل از شناخت اولیه تولید کشاورزی به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش، باید در سود یا زیان دوره‌ای منظور گردد که در آن ایجاد می‌شود.
۲۹. ممکن است در نتیجه برداشت، در زمان شناخت اولیه تولید کشاورزی سود یا زیان ایجاد شود.
- ناتوانی در اندازه‌گیری ارزش منصفانه به گونه‌ای قابل اتکا**
۳۰. این پیش‌فرض وجود دارد که ارزش منصفانه دارایی زیستی به گونه‌ای قابل اتکا، قابل اندازه‌گیری است. اما این پیش‌فرض تنها در شناخت اولیه دارایی زیستی که قیمتهای اعلام شده بازار برای آن در دسترس نیست و سایر اندازه‌گیریهای ارزش منصفانه، به گونه‌ای غیر قابل اتکا تعیین شده است، قابل رد می‌باشد. در این صورت، آن دارایی زیستی باید به بهای تمام شده پس از کسر

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۱ کشاورزی

هر گونه استهلاک انباشته و هر گونه کاهش ارزش انباشته اندازه‌گیری شود. هرگاه ارزش منصفانه یک دارایی زیستی به گونه‌ای قابل اتکا، قابل اندازه‌گیری باشد، واحد تجاری باید آن را به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش اندازه‌گیری کند. هرگاه دارایی زیستی غیرجاری، معیارهای طبقه‌بندی به عنوان نگهداری شده برای فروش را احراز کند (یا در مجموعه واحد طبقه‌بندی شده به عنوان نگهداری شده برای فروش قرار گیرد)، طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۵ داراییهای غیرجاری نگهداری شده برای فروش و عملیات متوقف شده، فرض می‌شود که ارزش منصفانه به گونه‌ای قابل اتکا، قابل اندازه‌گیری است.

۳۱. پیش فرض اشاره شده در بند ۳۰، تنها در زمان شناخت اولیه قابل رد است. واحد تجاری که پیش از این، دارایی زیستی را به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش اندازه‌گیری کرده است، باید تا زمان واگذاری، دارایی زیستی مزبور را به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش اندازه‌گیری کند.

۳۲. در تمام موارد، واحد تجاری تولید کشاورزی در زمان برداشت را به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش اندازه‌گیری می‌کند. این استاندارد بیانگر این دیدگاه است که ارزش منصفانه تولید کشاورزی در زمان برداشت، همواره به گونه‌ای قابل اتکا، قابل اندازه‌گیری است.

۳۳. واحد تجاری در تعیین بهای تمام شده، استهلاک انباشته و کاهش ارزش انباشته، استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲، استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱۶ و استاندارد بین‌المللی حسابداری ۳۶ کاهش ارزش داراییها را در نظر می‌گیرد.

کمکهای بلاعوض دولت

۳۴. کمکهای بلاعوض غیرمشروط دولت در ارتباط با یک دارایی زیستی که به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش اندازه‌گیری می‌شود، باید تنها هنگامی که کمک بلاعوض دولت، قابل دریافت می‌شود، در سود یا زیان دوره شناسایی گردد.

۳۵. اگر کمک بلاعوض دولت در ارتباط با یک دارایی زیستی که به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش اندازه‌گیری می‌شود، مشروط باشد، شامل مواردی که کمک بلاعوض دولت، واحد تجاری را ملزم می‌کند که از انجام یک فعالیت کشاورزی به خصوص خودداری کند، واحد تجاری باید کمک بلاعوض دولت را تنها هنگام احراز شرط مزبور، شناسایی کند.

۳۶. شرایط کمکهای بلاعوض دولت متفاوت است. برای مثال، کمک بلاعوض ممکن است واحد تجاری را ملزم کند در محل خاصی پنج سال فعالیت کشاورزی کند و در صورتی که برای دوره‌ای کوتاهتر از پنج سال فعالیت کشاورزی انجام شد، تمام کمکهای بلاعوض را بازگرداند. در این مورد، تا زمانی که مدت پنج سال سپری نشده باشد، کمک بلاعوض در سود یا زیان دوره شناسایی نمی‌شود. با وجود این، هرگاه شرایط کمک بلاعوض اجازه دهد که بخشی از آن به نسبت زمان سپری شده نگه داشته شود، واحد تجاری با گذشت زمان، آن بخش را در سود یا زیان دوره شناسایی می‌کند.

۳۷. اگر کمک بلاعوض دولت مرتبط با یک دارایی زیستی اندازه‌گیری شده به بهای تمام شده پس از کسر هر گونه استهلاک انباشته و کاهش ارزش انباشته باشد (به بند ۳۰ مراجعه شود)، باید استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۰ بکار گرفته شود.

۳۸. اگر کمک بلاعوض دولت مرتبط با یک دارایی زیستی باشد که به ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش اندازه‌گیری می‌شود یا کمک بلاعوض دولت، واحد تجاری را ملزم کند از انجام یک فعالیت کشاورزی به خصوص خودداری نماید، این استاندارد رویه‌ای متفاوت از استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۰ را تجویز می‌کند. استاندارد بین‌المللی حسابداری ۲۰، تنها برای آن دسته از کمکهای بلاعوض دولت کاربرد دارد که به داراییهای زیستی اندازه‌گیری شده به بهای تمام شده پس از کسر هر گونه استهلاک انباشته و کاهش ارزش انباشته مربوط باشد.

افشا

۳۹. [حذف شد]

عمومی

۴۰. واحد تجاری باید مجموع سود یا زیان ایجاد شده در دوره جاری که از شناخت اولیه داراییهای زیستی و تولید کشاورزی و تغییر در ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش داراییهای زیستی حاصل می‌شود را افشا کند.

۴۱. واحد تجاری باید شرحی از هر گروه داراییهای زیستی ارائه کند.

۴۲. افشای الزامی طبق بند ۴۱، ممکن است به صورت توصیفی یا کمی باشد.

۴۳. به واحد تجاری توصیه می‌شود برای هر گروه از داراییهای زیستی، شرحی کمی ارائه کند و در صورت لزوم، بین داراییهای زیستی مصرف‌شدنی و مولد یا بین داراییهای زیستی بالغ و نابالغ تمایز قائل شود. برای مثال، واحد تجاری می‌تواند مبالغ دفتری داراییهای زیستی مصرف‌شدنی و داراییهای زیستی مولد را برحسب گروه افشا کند. افزون بر این، واحد تجاری می‌تواند مبالغ دفتری مزبور را بین داراییهای بالغ و نابالغ تقسیم نماید. این تمایز، اطلاعاتی را فراهم می‌کند که می‌تواند در ارزیابی زمانبندی جریانهای نقدی آتی مفید باشد. واحد تجاری مبنای این تمایزها را افشا می‌کند.

۴۴. داراییهای زیستی مصرف‌شدنی، داراییهایی هستند که به عنوان تولید کشاورزی برداشت می‌شوند یا به عنوان داراییهای زیستی به فروش می‌رسند. مثالهایی از داراییهای زیستی مصرف‌شدنی شامل دام گوشتی، دام نگهداری‌شده برای فروش، ماهی پرورشی، محصولات از قیل ذرت و گندم و درختانی که برای استفاده به صورت الوار پرورش یافته‌اند، می‌باشد. داراییهای زیستی مولد، داراییهای زیستی به هر دارایی به جز داراییهای زیستی مصرف‌شدنی اطلاق می‌شود؛ برای مثال، دام شیرده که از آن شیر به دست می‌آید و درختان میوه‌ای که از آنها میوه برداشت می‌شود. داراییهای زیستی مولد، تولید کشاورزی نیستند، بلکه برای تولید محصول نگهداری می‌شوند.

۴۵. داراییهای زیستی را می‌توان به داراییهای زیستی بالغ یا به داراییهای زیستی نابالغ طبقه‌بندی کرد. داراییهای زیستی بالغ داراییهایی هستند که به وضعیت قابل برداشت رسیده باشند (برای داراییهای زیستی مصرف‌شدنی) یا قابلیت برداشت منظم را داشته باشند (برای داراییهای زیستی مولد).

۴۶. اگر اطلاعات منتشرشده همراه صورتهای مالی شامل موارد زیر نباشد، واحد تجاری باید این موارد را شرح دهد:

- الف. ماهیت فعالیتها شامل هر گروه از داراییهای زیستی؛ و
- ب. معیارها یا برآوردهای غیرمالی از مقادیر فیزیکی برای:
 ۱. هر گروه از داراییهای زیستی واحد تجاری در پایان دوره؛ و
 ۲. محصول به دست آمده از تولید کشاورزی در طول دوره.

۴۷ و ۴۸. [حذف شد]

۴۹. واحد تجاری باید موارد زیر را افشا کند:

- الف. وجود و مبالغ دفتری داراییهای زیستی که مالکیت آنها محدود شده است و مبالغ دفتری داراییهای زیستی که بابت تضمین بدهیها در رهن است؛
 - ب. مبلغ تعهدات مربوط به توسعه یا تحصیل داراییهای زیستی؛ و
 - پ. راهبردهای مدیریت ریسک مالی مرتبط با فعالیت کشاورزی.
۵۰. واحد تجاری باید صورت تطبیق تغییرات در مبالغ دفتری داراییهای زیستی بین ابتدا و پایان دوره جاری را ارائه کند. این صورت تطبیق باید شامل موارد زیر باشد:
- الف. سود یا زیان ناشی از تغییرات در ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش؛
 - ب. افزایشهای ناشی از خرید؛
 - پ. کاهشهای ناشی از فروش و داراییهای زیستی که طبق استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۵، به عنوان نگهداری شده برای فروش طبقه‌بندی شده است (یا در مجموعه واحد طبقه‌بندی شده به عنوان نگهداری‌شده برای فروش قرار گرفته است)؛
 - ت. کاهشهای ناشی از برداشت؛
 - ث. افزایشهای ناشی از ترکیبهای تجاری؛
 - ج. خالص تفاوتهای مبادله ناشی از تسعیر صورتهای مالی به واحد پول گزارشگری دیگر و ناشی از تسعیر عملیات خارجی به واحد پول گزارشگری واحد گزارشگر؛ و
 - چ. سایر تغییرات.

۵۱. ممکن است ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش یک دارایی زیستی، به دلیل تغییرات فیزیکی و تغییرات قیمت در بازار تغییر کند. افشای جداگانه تغییرات فیزیکی و قیمت در ارزیابی عملکرد دوره جاری و دورنمای آتی مفید است، به ویژه زمانی که چرخه تولید بیش از یکسال باشد. در این موارد، به واحد تجاری توصیه می‌شود که بطور گروهي یا به روشی دیگر، مبلغ تغییر در ارزش منصفانه پس از کسر مخارج فروش منظور شده در سود یا زیان دوره که ناشی از تغییرات فیزیکی یا تغییرات قیمت می‌باشد را افشا کند. هرگاه چرخه تولید کمتر از یکسال باشد (برای مثال، هنگام پرورش جوجه یا تولید گندم)، این اطلاعات بطور معمول سودمندی کمتری دارد.

۵۲. دگردیسی زیستی موجب انواع تغییرات فیزیکی می‌شود- رشد، تحلیل، تولید و تولید مثل که هر کدام قابل مشاهده و قابل اندازه‌گیری است. هر یک از این تغییرات فیزیکی با منافع اقتصادی آتی رابطه‌ای مستقیم دارد. تغییر در ارزش منصفانه یک دارایی زیستی به دلیل برداشت، نیز تغییر فیزیکی محسوب می‌شود.

۵۳. فعالیت کشاورزی اغلب در معرض خطرات جوی، بیماری و سایر خطرات طبیعی است. اگر وقوع یک رویداد موجب افزایش یک قلم بااهمیت درآمد یا هزینه گردد، ماهیت و مبلغ آن قلم، طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۱ (ارائه صورتهای مالی افشا می‌شود. نمونه‌هایی از این رویدادها شامل شیوع یک بیماری مهلک، سیل، خشکسالی یا سرمای شدید و هجوم حشرات می‌باشد.

سایر موارد افشا برای داراییهای زیستی که ارزش منصفانه آنها به‌گونه‌ای قابل اتکا، قابل اندازه‌گیری نیست

۵۴. چنانچه یک واحد تجاری، در پایان دوره، داراییهای زیستی خود را به بهای تمام شده پس از کسر هرگونه استهلاک انباشته و کاهش ارزش انباشته اندازه‌گیری کند (به بند ۳۰ مراجعه شود)، واحد تجاری باید برای این داراییهای زیستی موارد زیر را افشا کند:

- الف. شرحی از داراییهای زیستی؛
- ب. تشریح دلیل ناتوانی در اندازه‌گیری ارزش منصفانه به‌گونه‌ای قابل اتکا؛
- پ. در صورت امکان، دامنه‌ای از برآوردهایی که به احتمال زیاد ارزش منصفانه در آن قرار می‌گیرد؛
- ت. روش استهلاک مورد استفاده؛

استاندارد بین‌المللی حسابداری ۴۱ کشاورزی

- ث. عمر مفید یا نرخهای استهلاک مورد استفاده؛ و
ج. مبلغ دفتری ناخالص و استهلاک انباشته (شامل کاهش ارزش انباشته) در ابتدا و پایان دوره.
۵۵. چنانچه در دوره جاری، داراییهای زیستی به بیای تمام شده پس از کسر هرگونه استهلاک انباشته و کاهش ارزش انباشته اندازه‌گیری شود (به بند ۳۰ مراجعه شود)، واحد تجاری باید هرگونه سود یا زیان شناسایی‌شده ناشی از واگذاری این داراییهای زیستی را افشا کند و صورت تطبیق الزامی طبق بند ۵۰، مبالغ مربوط به این داراییهای زیستی را به صورت جداگانه افشا نماید. افزون بر این، صورت تطبیق باید مبالغ زیر را که در سود یا زیان مربوط به آن داراییهای زیستی منظور شده است، دربرگیرد:
- الف. زیانهای کاهش ارزش؛
ب. برگشت زیان کاهش ارزش؛ و
پ. استهلاک.
۵۶. چنانچه ارزش منصفانه داراییهای زیستی که قبلاً به بیای تمام شده پس از کسر هرگونه استهلاک انباشته و کاهش ارزش انباشته اندازه‌گیری شده است، در دوره جاری به گونه‌ای اتکاپذیر قابل اندازه‌گیری شود، واحد تجاری باید در مورد آن داراییهای زیستی، موارد زیر را افشا کند:
- الف. شرحی درباره داراییهای زیستی؛
ب. توضیح درباره اینکه چرا ارزش منصفانه به گونه‌ای قابل اتکا، قابل اندازه‌گیری شده است؛ و
پ. اثر این تغییر.
- ### کمکهای بلاعوض دولت
۵۷. واحد تجاری باید موارد زیر، که در ارتباط با فعالیت کشاورزی مشمول این استاندارد است، را افشا کند:
- الف. ماهیت و میزان کمکهای بلاعوض دولت که در صورتهای مالی شناسایی شده است؛
ب. شرایط احرازنشده و سایر موارد احتمالی مربوط به کمکهای بلاعوض دولت؛ و
پ. کاهش قابل ملاحظه مورد انتظار در سطح کمکهای بلاعوض دولت.
- ### تاریخ اجرا و گذار
۵۸. این استاندارد، برای صورتهای مالی دوره‌هایی که از اول ژانویه سال ۲۰۰۳ یا پس از آن شروع می‌شود، لازم‌الاجرا است. بکارگیری پیش از موعد توصیه می‌شود. اگر واحد تجاری این استاندارد را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.
۵۹. این استاندارد هیچ شرایط خاصی برای گذار تعیین نمی‌کند. پذیرش این استاندارد، مطابق با استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ رویه‌های حسابداری، تغییر در برآوردهای حسابداری و اشتباهات صورت می‌گیرد.
۶۰. به موجب اصلاحات استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی، منتشرشده در می سال ۲۰۰۸، بندهای ۵، ۶، ۱۷، ۲۰ و ۲۱ اصلاح شد و بند ۱۴ حذف گردید. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۰۹ یا پس از آن شروع می‌شود، با تسری به آینده بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد مجاز است. اگر واحد تجاری این اصلاحات را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند.
۶۱. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۳، منتشرشده در می سال ۲۰۱۱، بندهای ۸، ۱۵، ۱۶، ۲۵ و ۳۰ را اصلاح و بندهای ۹، ۱۷ تا ۲۱، ۲۳، ۴۷ و ۴۸ را حذف کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۳، اعمال کند.
۶۲. کشاورزی، گیاهان مولد (اصلاحات استانداردهای بین‌المللی حسابداری ۱۶ و ۴۱)، منتشرشده در ژوئن سال ۲۰۱۴، بندهای ۱ تا ۵، ۸، ۲۴ و ۴۴ را اصلاح و بندهای ۵ الف تا ۵ پ و ۶۳ را اضافه کرد. واحد تجاری باید این اصلاحات را برای دوره‌های سالانه‌ای که از اول ژانویه سال ۲۰۱۶ یا پس از آن شروع می‌شود، بکار گیرد. بکارگیری پیش از موعد، مجاز است. در صورتی که واحد تجاری این اصلاحات را پیش از موعد بکار گیرد، باید این موضوع را افشا کند. واحد تجاری باید این اصلاحات را طبق استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ با تسری به گذشته بکار گیرد.
۶۳. در دوره گزارشگری که کشاورزی: گیاهان مولد (اصلاحات استانداردهای بین‌المللی حسابداری ۱۶ و ۴۱) برای نخستین بار بکار گرفته می‌شود، واحد تجاری نیازی به افشای اطلاعات کمی مندرج در بند ۲۸ استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ برای دوره جاری ندارد. با وجود این، واحد تجاری باید اطلاعات کمی مندرج در بند ۲۸ استاندارد بین‌المللی حسابداری ۸ را برای هر یک از دوره‌های گذشته ارائه کند.
۶۴. استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶، منتشرشده در ژانویه سال ۲۰۱۶، بند ۲ را اصلاح کرد. واحد تجاری باید این مورد اصلاحی را هنگام بکارگیری استاندارد بین‌المللی گزارشگری مالی ۱۶، اعمال کند.